

den 14 febr. 1938.

Kunglig Svenska Beskickningen,

S H A N G H A I .

Ärade brevet av den 2 dennes är tacksamt bekommet. Som missionär Eric Strutz även samtidigt fick ett liknande, vilket besvarades pr. omgående, tänkte jag vänta med mitt svar ett par dagar i förhoppning att något mer av intresse kunde inträffa.

Vi känna oss synnerligen tacksamma för Beskickningens vänlighet, att icke blott söka hjälpa missionärerna, utan tid efter annan även meddela vårt folk hemma i Sverige om vårt och missionens välbefinnande. Då jag härmed ber att få säga ett hjärtligt tack, vet jag att jag uttalar både missionärskårens och hemmafolkets djupt kända känslor.

Färska och tillförlitliga underättelser från Chucheng ha allt jämt varit synnerligen svåra att erhålla. Ett större snöfall med ty åtföljande ofarbara vägar jämte osäkerheten på grund av oroligheterna ha varit de huvudsakligaste orsakerna. Men i dag har ett brev från missionärerna där hitförts av den amerikanske missionären C. Reinbrecht, jämte den sena-

res muntliga berättelse från vilka vi bl.a. lära

att japanska soldater sedan någon tid sedan intagit staden,

att missionärernas liv och egendom äro utan fara,

att i likhet med de övriga missionsstationerna ett större antal kvinnor och barn flytt till missionsstationen,

att på landet boende beväpnade anti-japanska föreningsmedlemmar vid flera tillfällen oroad japanerna och även dödat några av dem samt

att mindre skottvexling särskilt nattetid förekommer mellan japanerna (innanför stadsmuren) och de andra (utanför densamma.)

I Kiaohsien och Kaoni åtnjuta missionärerna fortfarande ett relativt lugn. och rörelsefrihet. Gudstjänsterna både i städerna och på landet fortgå med god tillslutning. I Kiaohsien planera vi att börja en del skolor den 1 nästkommande mars. Tillströmningen av kvinliga flyktingar till missionsstationen har under de gångna fyra veckorna varit synnerligen stor - vid tillfällen betydligt över ett tusen personer. En del ha kommit utblottade på allt. Vi ha t.o.m. måst föda dem. Fromma kineser ha ock, utan att vi bett dem därom, bidragit åtskilligt. Och stadens sammansatta styrelse visade sitt ädelmod (!) genom att på kinesernas nyårsafton sända oss - tre säckar risgryn till hjälp!

De japanska soldaterna här förefalla ganska krigströtta. Det berättas, att, särskilt när de bli drukna, de gråta av hemlängtan. I några fall har denna hemlängtan lett till själv-

mord.

På landsbygden börja kinesiska banditer åter operera. Olika föreningar och förtvivlade bönder synas förbereda guerillakrig. Framtiden ter sig icke synnerligen fredfull.

Men jag har skrivit allt för långt. Ursäkta! Om något i skrivelsen rörande japanerna skulle offentliggöras, torde jag få be att detta sker med utelämnandet av mitt namn.

Med värdsamma hälsningar och än en gång ett hjärtligt Tack!

Med utmärkt högaktning,